

Oğlan ve Küçük Sığırcık

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kűçűk Sıđırcık

Aysel Banu YAVUZAL

Leo gün batımından önceki saati, gökyüzünün yumuşak ve pembe bir renge büründüğü zamanı çok severdi. Yatak odasının penceresinde durur, koltuğunun altına sıkıştırdığı eskiz defteriyle izler ve beklerdi. Dürbünü boynunda asılı dururdu, hazır bir şekilde. Sonra, bir fısıltı gibi geldiler: dönen ve dalışa geçen bir sığırcık sürüsü. Uçarken parlak siyah tüyleri yeşil ve mor ışıltılarla parlıyordu. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. Bu onun en sevdiği gösteriydi.

Leo dışarı koştı ve en sevdiği tepeye tırmandı, koyu kahverengi saçları esintide uçuşuyordu. Sığırcıklar üzerinde dalıp dönüyor, benekli beyaz uçları küçük yıldızlar gibi parılıyordu. Eskiz defterini açtı ve hızlıca çizdi, kalemı sayfada dans ediyordu. Kuşlar tek bir vücut gibi hareket ediyor, gökyüzünde dev bir şerit gibi kıvrılıp dönüyorlardı. Leo fısıldadı: 'Nereye gideceklerini nasıl biliyorlar?'

Ertesi sabah okulda Leo çizimlerini Bayan Hayes'e gösterdi. Gümüş kuş broşunu takmıştı ve sıcak bir gülümsemeyle baktı. 'Sığırcıklar harika,' dedi Leo, ela gözleri kocaman açılmıştı. 'Birlikte desenler yapıyorlar, bir takım gibi.' Bayan Hayes başını salladı. 'Bu bana bir fikir verdi,' dedi. 'Sınıfımız sığırcıklardan bir duvar resmi yapsa nasıl olur?' Leo'nun gözleri parladı. 'Evet! Her birimiz bir kuş boyayabiliriz!'

Eve dönünce Leo sığırcıkları yine izledi. Birbirlerine asla çarpmadıklarını fark etti. Biri döndüğünde diğerleri de dönüyordu, sanki tek bir akılları varmış gibi. Dönen şekilleri çizdi: bir dalga, bir sarmal, bir kalp. Defterine yazdı: 'Takım çalışması desenler yaratır.' Ertesi gün defterini sınıfa getirdi. 'Kuşlarımızı böyle düzenleyebiliriz,' dedi Bayan Hayes'e, sarmalları işaret ederek.

Bayan Hayes ellerini çırttı. 'Sınıf, özel bir sanat projemiz var!' diye duyurdu. 'Leo bize sığırcıkların nasıl birlikte çalıştığını gösterecek ve biz de dev bir duvar resmi yapacağız.' Çocuklar sevinçle bağırdılar. Kızıl örgülü bir kız olan Pip yerinden fırladı. 'En büyük kuşu ben boyamak istiyorum!' dedi. Leo gülümsedi. 'Hepimiz bir kuş boyuyoruz,' dedi. 'Sonra onları bir araya getiriyoruz.' Bayan Hayes başını salladı. 'Tıpkı sığırcıklar gibi.'

Ertesi gün sınıf boya ve heyecan kokuyordu. Bayan Hayes yere kocaman bir kâğıt serdi. 'Önce her birimiz bir sığircık boyayalım,' dedi. 'Sonra onları desenler halinde düzenleriz.' Pip bir fırça kaptı ve hızla boyamaya başladı. 'Benimki en güzel olacak!' dedi. Leo dikkatlice boyadı, dili dışarı sarkmıştı. Benekli uçları ve sarı gagası olan bir kuş çizdi. Etrafında çocuklar boyuyor ve sohbet ediyorlardı.

Kuşlar kurduğunda Bayan Hayes, 'Şimdi zor kısmı: onları düzenlemek,' dedi. Leo eskizini işaret etti. 'Sığırçıkların yaptığı gibi bir sarmal yapabiliriz.' Çocuklar kuşlarını yerleştirmeye çalıştılar ama birbirlerine çarptılar ve itiştiler. Pip aceleyle öne atıldı ve kuşunu ortaya koydu. 'Çok kalabalık!' dedi Sam adında bir oğlan. Leo iç çekti. 'Belki önce plan yapmalıyız.' Bayan Hayes nazikçe gülümsedi. 'Takım çalışması pratik gerektirir.'

Pip yanaklarının pembelendiğini hissetti. 'Sadece mükemmel olmasını istedim,' dedi. Leo ona baktı. 'Ben de,' dedi. 'Ama sığırcıklar acele etmiyor. Birbirlerini izliyorlar.' Sınıfa sürünün bir dalga gibi birlikte nasıl döndüğünü gösterdi. 'Tekrar deneyelim,' dedi Bayan Hayes. 'Bu sefer takım olarak çalışacağız.' Çocuklar başlarını salladılar. Pip kuşunu aldı. 'Nereye gitmeli?' diye sordu. Leo işaret etti. 'Dışarıdan başlayıp içeri doğru gidelim.'

Çocuklar tekrar denediler. Bu sefer yavaş hareket ettiler ve birbirleriyle konuştular. 'Biraz daha yukarı,' dedi Pip. 'Yapıştırıcıyı uzatabilir misin?' diye sordu Sam. Leo desenin büyümesini izledi. Henüz mükemmel değildi ama bir sığırcık sarmalına benzemeye başlıyordu. Bayan Hayes etrafta dolaştı, yardım etti ve cesaret verdi. 'Birlikte çok güzel çalışıyorsunuz,' dedi. Çocuklar gülümsediler. Tıpkı sığırcıklar gibi tek bir vücut olarak hareket etmeyi öğreniyorlardı.

Sonra bir sorun çıktı: iki kuş üst üste geldi. 'Olamaz!' diye bağırdı Pip. 'Düzeltelim,' dedi Leo. Sığırcıkların birbirlerine çok yaklaştıklarında yollarını nasıl ayarladıklarını hatırladı. 'Bunu şuraya taşıyabiliriz,' dedi nazikçe. Çocuklar yardım etti ve kısa süre sonra kuşlar zarif bir kavis içinde uçuyorlardı. 'Bir dans gibi,' dedi Sam. Leo başını salladı. 'Bir takım dansı.' Hepsi güldüler ve düzenlemeye devam ettiler.

Sonunda duvar resmi bitti. Çocuklar geri çekilip nefeslerini tuttular. Kâğıdı dev bir sığırcık sarmalı doldurmuştu, her kuş benzersizdi ama güzel bir desenin parçasıydı. 'Başardık!' diye bağırdı Pip, yerinde zıplayarak. Bayan Hayes alkışladı. 'Bir takım olarak çalıştınız,' dedi. 'Tıpkı sığırcıklar gibi.' Leo duvar resmine baktı, ela gözleri parlıyordu. 'Hayal ettiğimden daha güzel,' dedi. 'Çünkü birlikte yaptık.'

O akşam Leo yine tepesinde durdu. Gerçek sığırcıklar dalıp döndüler ve o gülümsedi. Duvar resmini ve arkadaşlarını düşündü. Sığırcıkların sadece şekiller yapmadığını, işbirliğinin nasıl olağanüstü bir şey yaratabileceğini gösterdiğini fark etti. Eskiz defterini açtı ve yeni bir resim çizdi: bir sığırcık sürüsü ve altında fırça tutan bir grup çocuk. Yazdı: 'Takım çalışması sihir yaratır.'

Ertesi gün Bayan Hayes duvar resmini okul koridoruna astı. Diğer sınıflardan çocuklar durup baktılar. 'Vay canına!' dediler. 'Bunu nasıl yaptınız?' Pip gururla, 'Birlikte çalıştık, sığircıklar gibi,' dedi. Leo yakınlarda durdu, eskiz defteri koltuğunun altındaydı. İçi ısındı. Herkes kendi parçasını eklediğinde resmin harika bir şeye dönüştüğünü öğrenmişti. Bayan Hayes ona başparmağını kaldırdı, gümüş kuş broşu parlıyordu.

Haftanın sonunda sınıf bir kutlama yaptı. Bisküvi yediler ve duvar resimlerine baktılar. Pip Leo'nun yanına geldi. 'Başta acele ettiğim için özür dilerim,' dedi. 'Takım çalışmasının daha iyi olduğunu öğrendim.' Leo aralıklı dişleriyle sırtıttı. 'Ben de,' dedi. 'Ve senin kuşun harika.' İkisi de dönen desene baktılar. Onlara sığırcıkları hatırlattı, tek bir vücut gibi hareket edip birlikte güzel bir şey yaratanları.

Leo her akşam sığırcıkları izlemeye devam etti. Yeni desenler fark etti: bir sekiz rakamı, bir şerit, bir kalp. Her seferinde duvar resmini ve arkadaşlarını hatırladı. İşbirliğinin bir sürü gibi olduğunu biliyordu: herkes dinlediğinde ve paylaştığında harika şeyler olur. Eskiz defterine daha fazla çizim ekledi, her biri öğrendiği dersin bir hatırlatıcısıydı. Sığırcıklar hâlâ dönüyordu ve Leo hâlâ gülümsüyordu.

Bir gün Bayan Hayes Leo'dan duvar resmini daha küçük bir sınıfa anlatmasını istedi. Gururla durdu ve dedi: 'Her birimiz bir kuş boyadık ve sonra onları birlikte düzenledik. Başta zordu ama takım olarak çalışmayı öğrendik.' Küçük çocuklar kocaman gözlerle dinlediler. Leo sarmalı işaret etti. 'Tıpkı sığırcıklar gibi,' dedi. 'Takım çalışması olağanüstü desenler yaratır.' Bayan Hayes ıslık ıslık gülümsedi. Leo bu dersi asla unutmayacağını biliyordu.